

Oluf Pedersen (D. R.) mente ikke, at Ordningen kunde kritiseres fra det Synspunkt, at den var til Skade for Landbrugets Interesser. Det kunde maaske diskuteres, hvorvidt man burde være kommet til Lovgivningsmagten, og hvorvidt det var her, man skulde tage Bestemmelse om Fordelingen; i Stedet for at det skulde ske i Kraft af en Bemyndigelse, som Ministeren dog maatte erkendes at have i Medfør af Smørloven. Men i Realiteten var det i alt Fald ganske givet, at det skete hverken var Sabotage eller urimeligt. — Taleren rettede et skarpt Angreb paa Bondepartiets Politik gennem Aarene som bestemt ud fra Klasseinteresser. En saadan Politik var i fuldkommen Strid med alt Demokrati og i Strid med Rigsdagens Forudsætning. Han fandt det urimeligt, at »de Folk stadig væk faar Lov til at tale Moral til os andre«, og anbefalede, at Tinget afviste dette skarpt gennem følgende *Dagsorden*:

»Idet Folketinget tager den af Ministeren givne Redegørelse til Efterretning, udtaler Tinget, at der ikke skal administreres ud fra Særinteresser, men ud fra Ønsket om Varetagelse af alles Tarv og dermed Helhedens Vel, og gaar dermed over til næste Punkt paa Dagsordenen.«

Landbrugsministeren imødegik de af Ordføreren for Forespørgerne anførte Betragtninger. Det var ikke rigtigt, at Landmændene betalte Afgift til sociale Foranstaltninger, og det havde ikke været Smørlovens Forudsætning, at man skulde hindre Folk i at faa Margarine til 150—170 Øre pr. kg og saaledes tvinge dem til at give 3 Kr. 50 Øre for Smør i Detailhandelen. Det vilde være umuligt for en stor Del af Befolkningen at dække sit Fedtstofforbrug til en saadan Pris. Da der blev Tale om at gennemføre en større Placering af Smør paa Hjemmemarkedet, blev det derfor et naturligt Spørgsmaal, til hvilken Pris dette skulde afleveres. Til en Pris af 3 Kr. pr. kg vilde det være umuligt at placere 50 Mill. kg Smør paa Hjemmemarkedet i Stedet for Margarine. Ministeren havde baade før og efter den 9. April forhandlet med Mejeribrugets Ledelse om at placere mere Smør paa Hjemmemarkedet og for at opnaa dette at begrænse Margarineproduktionen, og under disse Forhandlinger havde man været enig om, at naar der skulde placeres et ekstra Kvantum Smør paa Hjemmemarkedet, skulde Landbruget have Eksportprisen for dette Smør. Selvfølgelig maatte en saadan Omplacering ikke betyde, at Landbruget led noget Tab. — Smørloven var, hævdede Ministeren, en Bemyndigelseslov baade med Hensyn til Optrævningen af Afgiften og Fordelingen af denne, og ingen kunde med Rette sige, at den stedfundne Administration var i Strid med Lovens Ord. Derfor havde Ministeren ikke noget imod, at *Oluf Pedersen*'s Dagsorden blev vedtaget.

Valdemar Thomsen (B.) var sikker paa, at Ministerens